

Oslo-politiet,
v/Finn Abrahamsen

Deres ref:

Vår ref: PD-05 anmeld

Dato: 9.august 2005

ANMELDELSE

Human Rights Service (HRS) anmelder med dette [redacted] personnummer [redacted], og hans fraseparete hustru [redacted], personnummer [redacted], for forhold knyttet til;

- a) lov om kjønnslemlestelse,
- b) opplæringsloven, [redacted]
- d) barnekonvensjonen,
- e) straffeloven om plikter overfor barn, [redacted]
- g) samt oppholdsgrunnlag i Norge.

Begge anmeldte er norske statsborgere med bostedsadresse i Oslo. Ektemannen oppgir [redacted] [redacted] som bostedsadresse hos folkeregisteret, mens hustruen og to av deres felles barn er bosatt i kommunal leilighet i [redacted].

Bakgrunn

a) Lov om kjønnslemlestelse. I Norge er det forbudt å lemleste sine barn. Det er videre like forbudt å ta barna sine ut av Norge for lemlesting der, jf. Loven om kjønnslemlestelse av 15.desember 1995 nr. 74, som sier: "§ 1 Den som forsettelig utfører et inngrep i en kvinnes kjønnsorgan som skader kjønnsorganet eller påfører det varige forandringer, straffes for kjønnslemlestelse. Straffen er fengsel inntil 3 år, men inntil 6 år dersom inngrepet har som følge sykdom eller arbeidsudyktighet som varer over to uker, eller en uheldelig lyte, feil eller skade er voldt, og inntil 8 år dersom inngrepet har som følge død eller betydelig skade på legeme og helbred. Medvirkning straffes på samme måte. Rekonstruksjon av kjønnslemlestelse straffes som nevnt i første ledd. Samtykke fritar ikke for straff."

[redacted] og [redacted] har seks døtre sammen. Barna heter [redacted] ([redacted]), [redacted] ([redacted]), [redacted] ([redacted]), [redacted] ([redacted]) og [redacted] ([redacted]). Samtlige barn er født i Norge. Sommeren 2003 ble de fire eldste døtrene, [redacted], [redacted], [redacted] og [redacted] tatt med til Gambia, der de befinner seg fremdeles. Familien tilhører serahulistammen. I Gambia er utbredelsen av kjønnslemlestelse i denne stammen opp mot 100 %.

På mistanke om at de fire jentene kan ha blitt kjønnslemlestet under dette nå to år lange oppholdet, dro HRS, ved informasjonsleder Hege Storhaug, og dagbladet.no, ved journalist Astrid Meland, til Gambia i perioden 14. – 21. juli i år. Vi fant frem til jentenes bosted i Koto ved hovedstaden Banjul, og hadde flere møter med dem. Vi hadde også samtaler med andre personer som står i relasjon til barna. Gjennom disse samtalen er vi informert om at samtlige fire jenter ble tatt med til foreldrenes opprinnelseslandsby i indre Gambia, nærmere bestemt Suku Koba, tidlig høsten 2003. Her ble de utsatt for *rituell* kjønnslemlestelse. Med *rituell* menes tradisjonell kjønnslemlestelse, som i Gambia foregår ved bruk av barberblad og uten bedøvelse, utført i jungelen. Jentene ble holdt tilbake der i ca en uke for at sårene skulle gro, før de ble tatt tilbake til Koto der lemlestingen ble feiret ved en seremoni, slik tradisjonen er i Gambia. Jentene var da tre, seks, åtte og ni år gamle.

HRS anmelder således [redacted] og [redacted] for sannsynlig brudd på lov om kjønnslemlestelse av 15. desember 1995 nr. 74.

b) Opplæringsloven. Opplæringsplikten kan ivaretas gjennom den offentlige grunnskoleopplæringen eller gjennom annen *tilsvarende* opplæring (§ 2). Hvis en elev, uten å ha rett til det, har fravær fra den pliktige opplæringen, kan foreldre eller andre som har omsorg for eleven, *straffes med bøter dersom fraværet kommer av at de har handlet fortsettelig eller aktløst*. Videre heter det at for barn som ikke går på skole, skal kommunen føre *tilsyn* med den pliktige opplæringen, og kan også kalle den inn til *særskilte prøver* (§ 14-2).

De tre eldste jentene er i skolepliktig alder og går på skole i nærmiljøet i Koto, samt koranskole. Gambia er rangert som et av verdens fattigste land, med et utdannelsesstilbud til barn som sjeldent vil kunne innfri opplæringsplikten i Norge. Jentene får, etter det HRS kjenner til, ikke undervisning i sentrale fag som norsk, samfunnsfag, historie og KRL.

HRS anmelder således [redacted] og [redacted] for sannsynlig brudd på opplæringsloven.

[redacted]

[redacted]

[redacted]

d) Barnekonvensjonen. Barnekonvensjonen er inkorporert i norsk lov. Det heter i konvensjonen at staten skal *respektere og garantere barns rettigheter uten forskjellsbehandling av noe slag og uten hensyn til barnets, dets foreldres eller verges rase, farge, kjønn, språk, religion, politiske eller annen oppfatning, nasjonale, etniske eller sosial opprinnelse, eiendom, funksjonshemming, fødsel eller annen status* (§ 2). Det er *barnet beste* som skal legges til grunn og *barnet har rett til å bli hørt* (§ 3). I § 9 heter det at barn *ikke skal atskilles fra sine foreldre*. I § 11 fremheves at *staten skal bekjempe at barn blir tatt ulovlig ut av et land eller hindret fra å reise tilbake*. Videre har *barnet rett til å si sin mening* (§ 12). Det presiseres i denne sammenheng at staten skal *tilrettelegge* for at barn fritt får uttrykke seg i alle forhold som vedrører det.

Etter vår erfaring er de fire døtrene til [redacted] og [redacted] sendt ut av Norge til Gambia mot egen vilje. Barna er altså frihetsberøvet. De bor i Gambia mens deres foreldre bor i Norge. Overnevnte kan være brudd på både barnekonvensjonen og en rekke lover i Norge:

Det er ingen myndighetspersoner som har snakket med barna etter at de ble tatt ut av Norge, til tross for at de har vært borte fra Norge i over to år nå. De påpekte forholdene tilsier at norske myndigheter plikter å handle.

e) Straffeloven om plikter overfor barn. I straffelovens § 219 heter det: "Med Fængsel indtil 2 Aar straffes den som (...) ved Vanrøgt, Mishandling eller anden lignende Adfærd oftere eller grovt krænker sine Pligter mod Ægtefælle eller Barn (...) som paa Grund af Sygdom, Alder eller andre Omstændigheder er ude af Stand til at hjælpe sig selv." Denne loven kan også omhandle en person som aktivt hindrer en annen å integrere seg i det norske samfunnet, jamfør dom i Oslo tingrett i 2004 (se vedlegg 1).

I følge utsagn fra [redacted], er døtrene sendt til Gambia for å lære gambisk kultur å kjenne. Vår erfaring og tolkning av adferd til barna og omstendighetene i hverdagen deres, er at de først og fremst

er i Gambia for å avlæres kjennskap til norsk kultur, samt av økonomisk årsaker (det er langt rimeligere å forsørge barn i Gambia enn i Norge). Vi oppfatter situasjonen å være slik: Barna får ikke lov å snakke norsk seg i mellom. Da de kom til Gambia kunne de snakke minimalt av stammespråket. I dag synes dette å være hovedspråket. Barna oppdras tradisjonelt for å bli gambiske i kulturell forstand hva gjelder både skikker og verdsett. Kilder fortalte oss at da barna kom til Gambia var de åpne og snakkesalige med stor grad av egenvilje, og de snakket nesten bare norsk. Nå er de lukket og synes å være unaturlig disiplinerte, samt preget av redsel for å opptre på en måte som kan tolkes norsk.

HRS anmelder således [redacted] og [redacted] for sannsynlig brudd på straffelovens § 219 for å aktivt hindre barna i å integrere seg i Norge.

[redacted]

[redacted]

[redacted]

g) Oppholdsgrunnlag i Norge. Etter Utlendingsloven, Kapittel 2, § 8, kan arbeids- og oppholdstillatelse i Norge gis utlendinger "når sterke menneskelige hensyn taler for det, eller når utlendingen har særlig tilknytning til riket". Etter Lov om norsk statsborgerskap, Kapittel 3, § 7, kan utlendingen deretter tildeles statsborgerskap etter syv års opphold ved søknad. Så langt HRS kjenner til, kan tilbakekall av innvilget statsborgerskap vurderes etter forvaltningslovens generelle regler om tilbakekall av tillatelser, eksempelvis dersom det i forbindelse med søknad om statsborgerskap er gitt uriktige opplysninger som parten visste ikke var sanne og som dersom de riktige forhold hadde vært kjent av utlendingsmyndighetene hadde medført at søknaden ikke hadde blitt innvilget.

[redacted] kom til Norge som asylsøker i 1988 uten tilknytning til riket, og fikk opphold på humanitært grunnlag i juni samme år. Han var da analfabet, bosatt i indre Gambia på landsbygda, og skal, etter det HRS erfarer, aldri ha vært politisk aktiv.

[redacted] hadde utlendingspass frem til norsk statsborgerskap ble innvilget i 1995. Etter HRS sin erfaring, var de politiske forholdene i Gambia den gang ikke av en karakter som tilsier verken opphold på grunnlag av behov for politisk beskyttelse eller opphold på humanitært grunnlag ("sterke menneskelige hensyn"). Kilder forteller HRS at [redacted] søkte asyl på falsk grunnlag.

HRS anmelder [redacted] for sannsynlig å ha gitt falsk informasjon til utlendingsmyndighetene da han ankom Norge, og for således å ha fått oppholds- og arbeidstillatelse og deretter norsk statsborgerskap på falsk grunnlag.

Annet

Hva gjelder besittelse av eiendommer, har ekteparet flere betydelige boliger i Gambia. Ekteparet skal ha til sammen fire boliger som i gambisk forstand er å regne for palass. HRS stiller spørsmål ved hvordan det har vært økonomisk mulig for ekteparet å etablere seg med disse eiendommene på bakgrunn av inntekt fra lavlønnsyrke som renholdsarbeider. [REDACTED]

Vi er også svært bekymret for den generelle omsorgssituasjonen til barna. Barnas omsorgsperson er en kvinne [REDACTED] [REDACTED] ektet noen år tilbake og som han har en sønn på fire år med. Vår observasjon og tolkning er at barna vanrøktet.

Avslutningsvis vil vi vise til *Retningslinjer for etterlatte barn i utlandet*, dokument Q 1038 B, Barne- og familiedepartementet, der det bl.a. heter at det forutsettes at saker vedrørende barn som er etterlatt i utlandet gis **høy prioritet**.

Med vennlig hilsen
Human Rights Service v/

[REDACTED]

Vedlegg: 1

Human Rights Service

Vedlegg 4 Anmeldelse 2

Oslopolitiet,
v/Finn Abrahamsen

Deres ref:

Vår ref: PD-05 anmeld_

Dato: 9.august 2005

ANMELDELSE

Human Rights Service (HRS) anmelder med dette [redacted] [redacted], personnummer [redacted] og [redacted] [redacted], personnummer [redacted], for sannsynlig utført kjønnslemlestelse av datteren [redacted] [redacted], personnummer [redacted].

Bakgrunn

Lov om kjønnslemlestelse. I Norge er det forbudt å lemleste sine barn. Det er videre like forbudt å ta barna sine ut av Norge for lemlesting der, jf. Loven om kjønnslemlestelse av 15.desember 1995 nr. 74, som sier: "§ 1 Den som forsettelig utfører et inngrep i en kvinnes kjønnsorgan som skader kjønnsorganet eller påfører det varige forandringer, straffes for kjønnslemlestelse. Straffen er fengsel inntil 3 år, men inntil 6 år dersom inngrepet har som følge sykdom eller arbeidsudyktighet som varer over to uker, eller en uheldelig lyte, feil eller skade er voldt, og inntil 8 år dersom inngrepet har som følge død eller betydelig skade på legeme og helbred. Medvirkning straffes på samme måte. Rekonstruksjon av kjønnslemlestelse straffes som nevnt i første ledd. Samtykke fritar ikke for straff."

I følge informasjon gitt til HRS, tilhører [redacted] [redacted] serahulistammen i Gambia der utbredelsen av kjønnslemlestelse er opp mot 100 %. Han tilhører også moskeen i Oslo som heter Islamic Solidarity Society i Herslebsgate 19B. Denne moskeen ledes av imam Fakeba Jagana, som aktivt støtter kjønnslemlestelse av jenter. Dette kom klart frem i TV-programmet Rikets tilstand i TV2, 4.oktober 2000.

[redacted] [redacted] og [redacted] [redacted] skal ofte være på besøk i Gambia, også med datteren [redacted] [redacted]. HRS sine kilder mener at det på bakgrunn av stammetilhørighet, tilknytning til nevnte muslimske menighet, hyppige besøk i Gambia og lav integreringsgrad i Norge, er svært sannsynlig at [redacted] [redacted] er utsatt for kjønnslemlestelse under opphold i Gambia.

Med vennlig hilsen
Human Rights Service v/

[redacted]

Vedlegg: 1